

ใช้เฉพาะในราชการ ไม่เป็นสิ่งที่เปิดเผย

บันทึก

เรื่อง การตีความเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญของผู้ที่อาสาไปในงานพระราชสงคราม

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องเกี่ยวกับผู้ที่อาสาไปในงานพระราชสงครามเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และบัดนี้จะได้รับบำเหน็จบำนาญฐานเป็นข้าราชการที่ออกรจากราชการ มาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

การอาสาไปในงานพระราชสงครามนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องบังคับตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการซึ่งประกาศไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศกระแสพระบรมราชโองการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ คือ ทหารซึ่งอาสาไปในงานพระราชสงครามนับว่าเป็นผู้มี “ความชอบเป็นพิเศษ” เพราะฉะนั้นให้นับ “เวลาราชการของทหารเหล่านั้นทวิคูณ” ประกาศกระแสพระบรมราชโองการฉบับนี้ยังหาได้ยกเลิกไปไม่

กระทรวงกลาโหมขอให้พิจารณาว่า บรรดาข้าราชการที่ศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศในระหว่างสงครามและได้อาสาไปในงานพระราชสงครามนั้น ถ้าออกรจากราชการในเวลานี้และจะนับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญแล้ว ควรจะได้รับประโยชน์ในการนับเวลาราชการตอนที่อาสาไปในงานพระราชสงครามเป็นทวิคูณหรือไม่

กระทรวงการคลังมีความเห็นว่า ผู้ที่ศึกษาวิชา (หรือทำการใด ๆ) ในต่างประเทศ โดยรัฐบาลส่งอนุญาตให้ไปซึ่งจะได้รับประโยชน์ตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการ พ.ศ. ๒๕๖๑ (คือให้นับเวลาราชการตอนที่อาสาไปในงานพระราชสงครามทวิคูณ) นั้น ต้องเป็นผู้ที่เข้าอยู่ในเกณฑ์ของมาตรา ๑๖ (จ) หรือ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔

กรมการร่างกฎหมายมีความเห็นว่า ถ้าการนับเวลาราชการเพื่อให้บำเหน็จบำนาญตามความในประกาศกระแสพระบรมราชโองการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จะต้องนับทวิคูณไปในตัวแล้ว ก็พึงเห็นได้ชัดว่า เวลาราชการตอนที่อาสาไปในงานพระราชสงครามซึ่งจะนับทวิคูณนั้น ในชั้นแรกต้องเป็นเวลาราชการที่นับเพื่อจะให้บำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ถ้าเวลาราชการเช่นนี้หาไม่แล้ว ก็ไม่อาจที่จะนับทวิคูณได้ เพราะจะทวิคูณสิ่งที่ไม่ได้มีมาไม่ได้

โดยที่การที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญนั้น มีเงื่อนไขสำคัญอยู่สองประการคือต้องเป็นข้าราชการมาแล้ว และได้รับเงินเดือน เงื่อนไขสองประการนี้เป็นของธรรมดาเพราะทุกประเทศย่อมกำหนดฐานะที่สมเหตุสมผลในอันที่บุคคลจะพึงมีสิทธิร้องขอบำเหน็จบำนาญในการ

รับราชการไว้ กรรมการร่างกฎหมาย จึงมีความเห็นว่า เวลาราชการตอนที่อาสาไปในงานพระราชสงครามนั้นจะต้องนับทวีคูณให้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่เข้าอยู่ในเกณฑ์ของมาตรา ๑๖ (จ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘ เฉพาะอย่างยิ่งได้แก่ผู้ที่รัฐบาลส่งอนุญาตให้ไปศึกษาวิชาในต่างประเทศ และได้รับราชการมาแล้วอย่างน้อยหนึ่งปีบริบูรณ์

(๒) ผู้ที่เข้าอยู่ในเกณฑ์ของมาตรา ๑๖ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๘ เฉพาะอย่างยิ่งได้แก่ผู้ที่รัฐบาลส่งอนุญาตให้ไปทำการใดๆ (ไม่ว่าจะเป็นในสยามหรือในต่างประเทศ) โดยไม่มีเงื่อนไขว่าจะต้องได้รับราชการมาแล้วหนึ่งปี

(๓) ผู้ที่ยังไม่เคยรับราชการมาก่อน แต่ได้อาสาไปในงานพระราชสงครามเพราะการที่ได้อาสาไปในงานพระราชสงครามนั่นเอง ถือว่าได้รับราชการ (คือเป็นทหารและได้รับเงินเดือนเป็นคราวๆ) ไปในตัว

ส่วนการที่ทราบว่าผู้ที่จะออกจากราชการในเวลานี้เป็นบุคคลในจำพวกหนึ่ง จำพวกใดดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๖ นั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่จะต้องพิจารณาเป็นรายๆ ไป

(ลงนาม) ดิเรก ชัยนาม

ผู้รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๔๘๑